Ч. 167 Субота 26 липня (7 серпня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Знаємо, чого не маємо, а маємо, чого не знаємо.

або

Бурса в Угнові.

(Конець).

II.

Яку-ж користь приносить така бурса в такій місцевости як Угнів? Хоч на се не легко дати ясну відповідь, бо ніяких справоздань нема, все ж — о скілько знаю, бо я сам був еї питомцем — каже о. Бовчевский — скажу: велику. А се можна вносити з перших років еї житя, коли комітет і заряд бурси жертвували більше труду, енергії і посвяченя. Тогдї бурса виглядала справді наче-б який інтернат. І заряд був ліпший як рутеньский і населенє відносило ся прихильно та з гордостию, що має щось такого цінного.

Хлопції, мешкаючи разом та маючи бачність на око учителя, призвичаювали ся до порядку, чистоти і товариского житя. Хиби особисті і домашного вихованя поволи уступали. Поділ часу мусів бути строго захований. Хлопці вчили ся добре, бо неприготований не сьмів впійти за фірту. Крім того в дома вчили ся церковного язика, обряду і сьпіву ірмольоґійного та нотного, а хор станув так високо як нїколи опісля; був справді окрасою околиці. При кінци року шкільного мусів ще відбути ся іспит з домових предметів в бурсї.

О скілько питомці бурси користали із стипендий, призначених на низшу ґімназию показує слїдуюча табелька:

Рік принятя	Число хлопців в котрих	пішли до ґімназиї	скінч. цїлу ґімн.	що найменше низшу ґім. скінчили	ще в ґімназиї	ще в шк. народн.
1880	13	11	6	1	—	—
—81	2	1	1	—	—	—
—82	3	2	1	1	—	—
—83	5	4	—	2	—	—
—84	—	—	—	—	—	—
—85	2	1	—	—	—	—
—86	1	1	—	1	—	—
—87	6	4	1	2	—	—
—88	5	3	1	—	2	—
—89	7	6	—	—	5	—
—90	7	4	—	1	2	—
—91	3	2	—	—	2	—
—92	3	2	—	—	2	—
—93	3	1	—	—	1	1
—94	2	—	—	—	—	1
—95	5	—	—	—	—	5
—96	3	—	—	—	—	3
	70	42	10	8	14	10

Отже від початку (винявши остатний шкільний рік) було принятих до бурси 70 хлопців. З тих 70 по скінченю школи народної: 18 остало дома, 42 пішли до ґімназиї, а 10 ще в школї народній. — З 42, що пішли до ґімназиї: 10 скінчили цілу, 8 що найменше низшу ґімназию, 10 лиш кілька кляс, 14 ще в ґімназиї. — З 10, що скінчили ґімназию, есть: 4 сьвящениками, 1 учитель ґімназиї, 1 на видїлї богословскім, 1 на фільософічнім, 1 умер, а 2 зложили сего року іспит зрілости. — З 8 що скінчили найменше низшу ґімназию: 2 вступили до Василиян, 1 до уряду податкового, 1 до війска, 3 до сторожі скарбової, 1 умер. — З 10, що мають лише по якійсь ґімназияльній клясї: 4 вернули домів, 1 пішов до учительскої семинариї, 1 до друкарні, 1 до „Народної Торговлї“, 1 до якоїсь фабрики зелїза в Чехах, 2 умерли. — Бурсаки ходили переважно до руской ґімназиї у Львові.

Ось такий би був образець з житя бурси за перших 17 лїт. Розуміє ся, він не повний та не зовсім точний, бо зуставлений після приватних записок та о скілько сягала моя память. Примірои було би пожадано і цікаво знати **оборот грошевий за той час, яка була господарка, о скілько показали ся добрими зміни запису, чому деякі члени комітету уступили** *(Підчеркує Ред. „Народ. Часописи“)* — і т. д. Я сих справ поки що не порушую, бо не знаю добре, а не досить підхлїбним вістям, які доходять, не вірю доки не переконаю ся. Впрочім думаю, що комітет на будуче не залишить подати справоздане з діяльности, чого домагає ся сам фундатор. Через те институция нїчого не тратить, але зискає. Річи виясняють ся, люки і негодованя усуває ся, а людским язикам кладе ся конець.

Коли би для теперішного комітету не все

---

14)

Пан Капустянна Головка шукає своєї жінки.

(З француского — Поль де Кока).

(Дальше).

Капустянна Головка з великою радостию слухав слів малого панка, що подобав на малпу, а був батьком девятера дїтий.

Малий все ще усьміхаючись до свого сусїда питає: Може маєте охоту зайти?

— Бігме', що мене кортить.

— Коли позволите, то піду з Вами і можемо стати до спілки.

— До спілки? — Та до якої?

— До фляшки пива; бо менше годї казати собі дати, а що я не з тих, що запивають ся, то для мене по правдї сказавши, одної фляшки за богато. — Коли возьмемо одну фляшку в двійку, то будемо мати і приятність і менше видатку.

Капустянна Головка розважає через якусь хвильку; боїть ся, щоби не дати ся знову зловити якомусь дурисьвітови. Фляшка пива в двійку то не великий видаток, а хоч би єму прийшло ся й цїлу заплатити, то все-таки міг би ще зважити ся на таку пригоду. Каже отже сьміло малому, що пристає на єго предложене. Той аж мало не скаче з радости та бере Капустянну Головку попід руки, як би якого свого давного знакомого та веде єго через огорожу і поміж ряди столів.

— Ходїть зі мною, я Вас поведу; я умію вишукати добре місце. — Сядемо собі недалеко сцени, там буде можна дуже добре чути і видїти. — Як-раз нинї буде Евеліна два рази сьпівати; будемо їй помагати; она, що правда, не потребує того, але плеснути кілька разів в долонї не зашкодить. Часом досить доброї кляки [1]), щоби пірвати за собою цїлу публику, бо люди все ще як ті вівцї Панурґа [2])! — Роблять лиш так як і другі та й більше нїчого. — Ось тут, мій пане, сядемо собі, знамените місце, лиш два кроки від оркестри. — Альсендор, коли не помиляю ся, виступить з кількома солями на клярнетї і не пропустимо анї одної ноти.

Оба нові знакомі сїдають собі коло стола, але левдви що сїли, як вже малий панок витає ся на всї боки з членами оркестри. — Капустянна Головка каже дати фляшку пива та відзиває ся до свого товариша: Звинїть, мій пане; але може би Ви менї сказали, хто то ті Евеліна та Альсендор, про котрих Ви лише що згадали.

— Евеліна то моя трета донька, сьпівачка, котру жде велика будучність; цїлий сьвіт буде ще о нїй говорити. Вже тепер витягає таке чисте А, що мы би нїколи так високо не взяли.

— Мій голос взагалї не сягає далеко; я ще нїколи не сьпівав.

— Ах, то менї жаль, що Ви не сьпівак. Впрочім Евеліна має в своїм горлї пятьдесять тисячів ренти. — Она ще не вповнї розвинена але коли еї голос вже вповнї виобразує ся то директори будуть рвати ся о ню. — За два роки дістане ся вже до Великої Опери.

— А тим часом тут сьпіває.

— Лиш длятого, щоби привикнути до сцени і до публики. Нинї вечером буде сьпівати романцу, а відтак велику арію: „Як грім!“... Знаете ту арію? — і при тім він сьпіває: „Як грім з ясного неба! Ах, ах, ах, ах!

— Нї, тої ариї не знаю — відповідає Капустянна Головка здивований дзвінким голосом, яким той панок сьпіває і тим звертає увагу сусїдів.

— Славна ария, кажу Вам мій пане; від початку аж до кінця самі трілєри! — Клясична ария! Як би Ви хотіли старати ся о то, щоби Вас приймили до консерваториї, то Ви би мусїли сьпівати: „Як грім з ясного неба“.

— Я то Вам вірю.

— Моя найстарша донька грає ролю сентиментальної. Знов зовсїм инший талант як еї сестра — патетична, мов плаче, коли сьпіває. Через два роки була анґажована в Першіняні.

[1]) Кляка (з француского claque) есть то умовлена або навіть і платна спілка людий, що ходять до театру і на всїлякі концерти, щоби деяким „артистам“ і „артисткам“ приєднувати публику і робити славу в той спосіб, що по виступі дотичного артиста або артистки плещуть з цїлої сили в долонї та викликують знов на сцену. Артисти і артистки при театрах по більших містах, особливо початкуючі і менше щасливі оплачують ся таким клякерам.

[2]) Панурґус означає хитрого, проворного чоловіка; есть імя виняте з повісти „Ґарґантія і Пантаґріель“ славного француского писателя Рабеле (François Rabelais 1495—1553).

було ясним, то можна засягнути інформаций у осіб, що належали колись до комітету або стояли близше осіб, що були при самім засновку сеї фондациї. Сли нині знаємо о инших бурсах, то можемо знати і о угнівскій. Чи ж она така, що на неї не варто навіть звертати уваги? Се-ж прецінь єдина в своїм роді на цілу Русь! При добрій воли та ліпшій щирости все дасть ся зробити.

На тім кінчить о. Бончевский. А ми скажемо від себе на то: Славно, отче Бончевский! Дай Вам Боже многі літа прожити за то, що Ви подали отсю історию до відомости ширшому сьвітови, бо тепер вже чей вся галицка Русь буде знати, що має в Угнові: таку бурсу, з котрої в иншім краю і народі можна би зробити ліцей, з котрого виходили би люди, що були би славні на весь сьвіт і стались би окрасою та славою свого рідного народу! — На жаль у нас все робить ся на відворот.

Новинки.

Львів дня 6-го серпня 1897.

— **Запомоги для бурс.** Виділ краєвий наділив запомогами слідуючі бурси: Руска бурса в Дрогобичи 200 зр.; польска в Ярославі 100 зр., руска в Ярославі 100 зр.; польска в Перемишли 400 зр., руска в Перемишли 300 зр.; польска в Коломиї 200 зр., руска в Коломиї 100 зр.; польска в Станіславові 200 зр.; в Тернополи (учительска) 500 зр.. руска в Тернополи 300 зр.; в Самборі (ґімназ.) 300 зр.; у Вадовицях 200 зр.; руска у Львові 300 зр.; польска в Ряшеві 400 зр.; польска в Тарнові 300 зр.; в Золочеві 100 зр.; — разом 4000 зр.

— **Дім сестер служебниць Преч. Діви Марії** має бути отворений сими днями в Теребовли. Дім той має бути отворений і удержуваний власним коштом Впр. о. Іоана Залуцкого, декана і пароха теребовельского. Головною причиною тої красної фондациї єсть 50 літний ювилей Є. Вел. Цісаря.

— **Самоубийство в ваґоні.** До поїзду, що минувшої ночи виїзджав зі Станіславова до Львова, всів в Станиславові о 2 год. якийсь молодий елеґантно одягнений мужчина літ за 30 і розмістив ся у ваґоні II кляси. Рано, коли поїзд з Ходорова рушив в дальшу дорогу до Львова, роздав ся в тім ваґоні вистріл. Поїзд здержано, збігли ся пасажири і служба зелізнича і побачили у ваґоні того чоловіка лежачого у крови; з револьвера коло него ще курило ся. Віз з самоубийником зараз відчіплено і лишено в Ходорові. Заким прибув лікар, самоубийник закінчив житє наслідком вистрілу в голову. При самоубийнику знайдено білєт II кляси зі Станіславова до Львова, карту візитову, на імя „Казимир Соколовский" і карточку, на котрій було написано: „Люби мене і не забувай на мене". В картці тій знаходила ся дрібка чорного волося.

— **Великий огонь.** Минувшої ночи згоріла в Збаражи вехідна часть ринку. Почту і телеґраф уратовано. Огонь зльокалізовано завдяки панам Кругови, бурмістрови міста і Охримовичеви. Згоріло 11 домів.

— **Катастрофа підчас купели.** З Кременчуга в Росиї доносять до німецких ґазет, що там забрала вода місцеве заведенє купелеве на Дністрі в хвили, коли в нім купало ся більше як 400 жінок; двіста з них утопило ся.

— **Гашенє огню на Руси** при кінци 19-го столітя: Минувшої пятниці, отже тиждень тому назад, вибухнув в Брідку на Буковині огонь в стодолі господаря Стефана Вакалюка. Стодола займила ся в білий день около полудня, але згорів лиш верх і на тім скінчило ся, а то ось чому: бо був подвійний ратунок; ґаздиня того дому придумала найліпший спосіб гашеня огню: здоймила з себе сорочку, вхопила образ і три рази оббігла довкола горіючої стодоли. Був ще й другий ратунок: збігли ся люди з коновками і рискалями, уряд громадский і дідич з Миткова приставили як найскорше водяні смокавки, а що керниці були близько і вітру не було, а день перед тим падав ще дощ і довкола стодоли стоять дерева овочеві, той огонь до пів години угашено і не дано єму дальше ширити ся. Але остаточно осталось таке питанє, хто угасив огонь? Ґаздиня каже, що не вода і поміч людска, але біганина голої жінки з образом довкола огню. Нехай же тепер каже виставити собі патент на свій винахід; буде мати величезний зарібок. На що заводити сторожі огневі, на що фабрикувати і купувати сикавки та смокавки? Скоро лиш буде де горіти, треба зараз телеґрафом завізвати ґаздиню з Брідка, а она своїм способом угасить зараз огонь. По містах, де каменица припирає до камениці, буде можна за той час, заким она приїде, розвалити камениці з обох боків коло горіючої, щоби ґаздиня мала місце де бігати. Коли ґаздиня з Брідка возьме ще патент на свій винахід, буде певна, що друга така мудра жінка не відбере їй зарібку. Буде то оригінальний спосіб гашеня огню на Руси при кінци 19-го столітя.

Телеграми.

Відень 6 серпня. Зачувати, що німецкий цісар приїде дня 12 вересня на великі маневри на Угорщині і побуде аж до 20 вересня в гостині у Є. Вел. Цісаря австрийского.

Букарешт 6 серпня. Кн. Фердинанд вертає вже нині до Болгариї. Принятє єго на румуньскім дворі було дуже холодне, позаяк процес Бойчева і в Румунії зробив прикре враженє.

Марсилія 6 серпня. Підчас ревізиї у одного механіка знайдено множество материй вибухових. Вслідок візнань того механіка арештовано дуже богато людий.

Канеа 6 серпня. Ґубернатор турецкий повідомив адміралів, що фльота турецка не має наміру прибути до Крети; дістала лиш приказ відплисти до Сіґрі.

Переписка зі всіми і для всіх.

Оповістки.

1) Пасіка, де 30 пнів, на продаж. Улиї системи „товариских" з доброго материялу, футровані до зимованя на дворі, роблені передторік і торік, а робота столярска тафльова; декотрі мальовані олійною фарбою. Суть близняки і чвораки, займають мало місця і стоять міцно, бо мають широку підставу. Улиї взірцеві. У внутрі сильні і добре збезпечені в мід, з молодими, сеґорічними матками. — Крім тих маю на продаж порожні улиї тої самої роботи. Продаю поодиноко, не конче всі разом. Близші відомости і угода у підписаного: По-

---

і так само довго в Монпеліє, а тепер публика в Анґулем має то щастє, що може подивляти єї гру; але там не буде она довго, она рве ся дальше, аж до Росиї.

— Отже й она зробить своє імя славним

— А моя друга, то Вам артистка від ніг до голови; уміє дуже добре удавати — зробить з себе Дежазету [3]), а коли потреба то і Ґрассоту. Повна гумору і уміє порвати публику за собою. — Доходить до того, мій пане, що публика, котра єї убожає, одного разу, коли она грала Херувима в Фіґарі, публика почала псикати, бо гадала, що то не она.

— На всякий случай дуже похвально для неї.

— Моя четверта донька Фльора віддає ся штуці танців; має все, що до того потреба. Легка як перо і не може ані хвильки тихо посидіти; лиш оттак скаче через ціле житє, то Вам не женщина а просто воздушна банька. — Щоби єї призвичаїти до сьвітла ламп, віддав я єї на фіґурантку в Théâtre Déllassements Comiques. — Наконець моя наймолодша, котрій лише що вісім літ, виступає в Аталії в роли малого Йоа.

— Чи в Парижи?

— Ні, в Ельбеф. — Трошки загикує ся, а коли мала вимовити стишок:

Хто птицям небесним дає їх поживу

помилила ся і сказала „їх потребу". Публика на провінциї така недобра, що зараз зміркувала, що „потреба" не до складу. — Але коли відтак давали „Дитинного лікаря", она за то вімстила ся.

— А що-ж зробила?

— Грала ролю недужої дитини, а коли лікар взяв єї за живчик, она показала публиці язик, так, що аж наробили крику. — Ось Вам і натуральна історія моїх пяти доньок. З моїх чотирох синів найстарший Альсендор має замітний талант до клярнету; він тут і незадовго почуєте єго. Він старає ся о то, щоби єго приняли до Ліричного Театру, і був би побідив всіх своїх суперників, як би не то нещастє, що того дня мав великий нежит. Коли грав, пчихнув два чи три рази, а комісия здавало ся, що він бере фальшиві тони, отже анґажували одного із єго конкурентів. Мій другий грає на скрипці. На балях грає так, що електризує всіх танцюючих, так, що аж ноги під ними самі від себе скачуть. Не давно тому осягнув своїм „ґальопом жаб" такий успіх, що танцюючі по скінченім ґальопі, як колись славного Масарда з Великої Опери, стали носити на плечах; на нещастє ті дураки пустили єго на землю. Він звихнув собі ногу і від того часу на ню налягає; але то не перешкаджає єму грати і дальше на скрипці, лиш вже не дає ся носити на плечах. — Третий єсть актором; грає старого залицяйка і може похвалити ся, що нема в сьвіті такого другого, хто би ту ролю так грав як він. Він найперший залицяйко на сьвіті. Були такі, що хотіли зробити єму конкуренцію, але то їм не удало ся. Свій талант має він лиш мені завдячити. Коли ще був малим хлопцем, я добачив, що він уміє знаменито лицем викривляти і длятого, коли єму було ще девять літ, казав я єму носити фальшиве волосе.

— А то-ж на що?

— Щоби привик до перуки. — Тота метода була так добра, що Ви би єго, хоч єму ледви двайцять літ, взяли за чоловіка в пятьдесяти роках.

— Ну, то приятна річ для того, кого можна взяти за так старого.

— Наконець мій наймолодший, то урвитель з цілого сьвіта, але дуже любий хлопчиско. Грав би лиш в пантомімі [4]), і має велику здібність на Перрота [5]). Я єму не противлю ся, бо Перроти тепер в моді; всюди і завсігди питають лиш за Перротами. Була чутка, що мають ставити великий театер, котрий би зміщав в собі двайцять тисячів людий; але публику будуть впускати лиш в одязі Перротів.

— На правду? — І дама також?

— Дами ще тим більше. — Думаю, що возьмете то за річ зовсім природну, що я познакомив Вас з моєю родиною, бо маю всяку причину гордитись нею. Тепер треба мені ще лиш самому себе представити. Можу припускати, що моє імя буде Вам звістне; називаю ся Бельамур.

— Ви Бельамур? — По правді сказавши, я того й не здогадував ся, тим більше, що й не знаю, хто то або що то Бельамур.

Мала малпа скривив погано носом і губами та відповів питаючи: То Ви, пане, як видко, ані не любитель музики, ані не ходите пильно до театру?

— Ні, я приїхав з Троає, де люди займають ся більше ковбасками з телятини, як сьпівом. — Ковбаски на концерті не конче добре виглядають, але за то тим ліпше на на критім столі.

— Коли так, то вже розумію, чому Ви доси не чули мого імени; я найперший баритон в Европі.

— Погадаєте собі певно, що я чоловік темний, бо не знаю що то єсть баритон.

— Я Вам то зараз поясню, мій пане, і Ви зараз то зрозумієте: Баритон то єсть такий артист, котрий може так само співати Жоконду як і Дезертера, Ришардового Бльонделя як

---

3) Дежазе (Dejazet) і Ґрассо (Grassot) славні актори францускі; перша з них виступала на сцені вже яко пятилітна дитина.

4) Пантоміма — театральне представленє без слів, „на міґи".

5) Перро (Pierrot, Петрусь) комічна фіґура у францускім театрі, значить то, що по нашому „дурний Іван".

сиф Каміньский, учитель в Нагірянах почта Устечко.

2) Жито „Тріюмф“ продаю, о скілько стане запасу 100 кільо по 9 зр.; 50 кільо 4 зр. 50 кр. у себе на місци. В ціні почислено мішки, фрахт і довіз до зелізниці. Висилаю за послїплатою радше, як за готівку, бо бути може, що не стало би запасу і треба би гроші відсилати. Хто би мав намір купити, зволить скоро замовити у підписаного: О. Ілярий Сїменович, парох в Сухоставі, почта в місци.

3) Господарска реальність на продаж у Вертелцї, 9 кільом. дороги від Залозець, стация зелїзнича Зборів, реальність складаюча ся з дому мешкального о 7 відділах, стодоли, 2 шоп, стайні, хліва, курника на дріб, дальше городця яринного, садку, 14 до 15 моргів орного ґрунту, 3 моргів сїножати — може бути продана зараз. Ґрунт положений в 4 парцелях 200 до 800 метрів від дому мешкального віддалених. Вертелка лежить в хорошій околици лісистій, опал дешевий, бо 4—5 зр. за сяг. — Близших відомостий удїлить листовно п. Шлемкевич в Підгайчиках почта Коломия.

4) Реальність на продаж в Горожанцї: Хата з 5 відділами, а то два більші відділи, алькір, поміщене на склепик і мала комора, пивниця, стодола, маленький садок і до того близько 3 морґи поля. Реальність положена в середині місточка. Цїна 1200 зр. В справі купна просить ся відноситись до Т. Руссака в Горожанцї.

5) Хто би хотів мати повісти як „Матій Сандорф“, „Бен Гур“ і инші, які були поміщувані в давнїйших річниках „Народ. Часописи“, може ті річники купити собі по цїні 3 зр. без почти. Нехай пішле гроші а зараз вишле ся єму жаданий річник. Адреса: Григорий Девдюк в Старім Косові почта Косів.

Зверхн. гром. в Зіболках: Правду кажете, що річ о збираню збіжа була неясно представлена. Однакож рисунку годі нам подавати, а словами не все дасть ся описати. Як в сїм случаю, так і в подібних инших описах ходить нам головно о то, щоби піддати гадку, як се або то можна би зробити. Читаючі вхопивши таку гадку нехай відтак старають ся кождий по своему єї використати, дальше розвинути і самі для себе щось доброго і практичного придумати. Для пояснення описаного в „Добрих радах“ способу складаня збіжа на поли додамо туг: Чотири лати розложені як крокви, виглядають як нїби дашок на оборозї без пошитя. З кождого боку на кілках спочивають поперечки, що служать за підпору для висших рядів снопів. В першім рядї, котрий ставить ся на землю, вяже ся по два снопи в горі разом. Так кладе ся доокола кроків один ряд, два і три; на то приходять висші ряди але вже вузші, так, щоби остаточно закінчили ся кінчастим вершком. Снопи висшого ряду мусять вкривати колосе низшого ряду. В найвисшім горішнім рядку лишає ся вже колосе не закрите і на то приходить шапка, котру треба обвязати. З двох противних боків треба в так уставленім стіжку зробити отвори, щоби був продув.— Знаємо, що може і з сего доповнення не конче будете розумні; але що-ж діяти. Подумайте самі над тим і зробіть пробу. — **О. Гр. Ґонт. в Ласт.:** Є. Ексц. п. Намістник приїде перед 18 с. м. Що до дальших диспозиций не звістно нічого. Авдиєнций удїляє п. Намістник що середи і неділї перед полуднем. — **Ф. Ґ.:** 1) Угоду треба би робити очевидно у адвоката, але що діло з малолїтним, то не можете з ним війти в ніяку спілку, бо суд єї не затвердить. Можете хиба стати з малолїтним до тихої спілки, але скоро дасте фірму, то мусите взяти і одвічальність за ню. Фірма очевидно одвічає, бо тогди Ваш спільник єсть лиш „тихим“ а ви „голосні“; єго нїхто не знає і не питає. Спілка взагалї може лиш тогди бути добра в якімсь інтересї, скоро приступаючі до неї суть зовсїм щирі для себе, вірять собі взаїмно, один для другого працюють, а на случай якоїсь неудачі готові і спільно терпіти без докорів і без претенсий до себе. Длятого то і каже ся: „Найліпша спілка — чоловік і жінка“. — 2) Чого потреба до концесиї, не можемо Вам сказати, бо не знаємо який Ваш інтерес. — **Для читателя з Петр.:** Віднесїть ся з запитанем до Антикварні Іґля у Львові ул. Сикстуска ч. 16; він, коли собі добре пригадуємо, мав ті книжки перед кількома тижднями. — **Гр. Заз. в Зел.:** Насамперед ми би Вам не радили уживати нїякого средства. А що то Вам шкодить? Коли в Вас має яка залюбити ся, то залюбить ся, хоч Ви будете мати і трохи більше волоса на руках і чолї як хто инший. Чи то средство, якого хочете ужити, шкідливе, чи нї, не можемо Вам сказати, бо Ви не кажете, що то за средство; але може бути дуже легко шкідливе, або й таке, котре не поможе нїчого. — **М. Пав. 13:** Вибухи крови не конче мусять, але можуть повтаряти ся. Зависить від того, якого рода тоті вибухи були і як вилїчені. Длятого треба завсїгди бути осторожним і уникати всего, що могло би дати причину до нового вибуху. — **І. С. в Сух.:** що до мішків; **Ц. в Яж.:** що-до бляшачних цьвітів; **Ів. Черв. в Мон.:** що-до практики в судах — мусимо насамперед самі розвідати і тогди аж дамо відповідь. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Скольо-го і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[6]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[8]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають порунічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

і велику арию Суниць. Тепер вже знаєте?

Капустянна Головка не розуміє нїчого, але каже чим скорше: Вже тепер розумію, дуже добре розумію. — То Ви маєте посаду при Великій Опері?

— То нї, чесний пане, ще нї. Але мене там певно приймуть, то мене не мине. — Коли Кірвале уступив зі сцени, я зголосив ся. — Менї сказали тогди: „Ви за вчасно прийшли“. Коли уступив Діпре, я зголосив ся знову, а менї сказали: „Ви прийшли за пізно!“ — Від того часу вже не зголошую ся, лиш чекаю, аж самі будуть за мною питати. — Ви би не повірили, які то бувають інтриґи при театрі; всякі можливі котерії, котрі кождому талантови роблять найріжнороднїйші перешкоди.

— Я чув, мій пане, що то так буває не лиш при театрах але й на всїх инших становищах в житю.

— При театрі ще гірше як деинде. — Тимчасом сьпівав я з великим успіхом по провинциональних містах. Всюди обходили ся зі мною як з розпещеною дитиною! — В Ніцци обкидали мене помаранчами, в Каен яблоками. — Не маєте поняти, якого я всюди наробив шуму. В Каен дійшло було до того, що бурмістр заказав був менї дальше виступати, бо яблока були дуже подорожіли.

— А де ж Ви тепер сьпіваєте?

— Хвилево нїгде. Мали мене анґажувати в Сен-Кантен і там мав я виступати в роли Жока. Але я того не приймив ся, бо не гину за ролями малп. Коби бодай було можна при тім сьпівати, а то лиш сама пантоміма. Я жадав від директора, щоби він всунув якусь велику арию для малпи; але він на то не згодив ся, нїби длятого, що малпи не сьпівають. — Так, як би то в театрі все лиш правду представляли. — Але от дивіть ся, панонку, моя донька стоїть вже на сценї, можете єї звідси видїти. Друга на ліво, в жовтій сукни; у волосю має цьвіт мальви і три волянти на сукни.

— Ага, виджу єї; досить хороша, бльондина — —

— Так по середині межи бльондиною а брунеткою. — Дехто каже, що она руда, але то так говорять лиш із зависти. У неї волосе таке, як байцоване дерево маґаґоневе.

— Але тоалета на нїй дуже елеґантна; чи єї дають підприємцї?

— О нї. Сьпівачки мусять на ню два рази тілько видавати, як дістають платнї.

— А де ж тогди їх заробок?

— Того ще по правдї нїхто нїколи не вислїдив. — Але тепер будьте тихо. — Оркестра зачинає відкашлювати. — Будуть грати увертуру — уважайте лиш на клярнетове сольо.— Шкода, Альсендор не знає, що я тут, а то би він сам себе перевисшив.

Бельамур встає, підоймає ся на пальцях і киває правою рукою, щоби звернути увагу сина на себе. Коли видить, що на дармо, сїдає знову і каже: Дивить ся заєдно лиш на свій пульт з нотами. Але оплески батька зараз спізнає, бо ті инакше звучать, як оплески публики.

При тім виймає він з своєї кишенї дві маленькі плиточки з бляхи, котрі закладає на руки як кастанети [6]).

— Що Ви то закладаєте на руки? — питає Капустянна Головка.

— То мій власний винахід — значне улїпшене. — Зараз почуєте якого величезного ефекту наробить той винахід.

(Дальше буде).

---

[6]) Кастанетами (з італїяньского Castagnette) називають ся два кусники дерева, подібні нїби до лупинки з каштанів (звідси й назва), котрі привязують ся до великого пальця, а котрими при помочи других пальців цукає ся і зазначує ся такт в танцю. Кастанет уживають до танцю найбільше в Іспанії і в Італії (до танцю званого Тарантуля).

За редакцию відповідає Адам Кахникевич

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.